

CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

ANY VII • N.º 69 • JULIOL/AGOST 1985

l'estiu
extra!!!

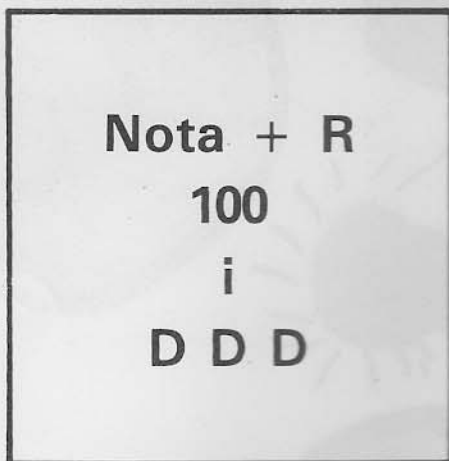
Podrem comprar en català als super-mercats?

La Comissió Municipal de Normalització vol que sigui així. Per això ha reunit els encarregats dels AUTOSERVEIS de Salt, per tal que vagin introduint la nostra llengua en la retolació interior d'aquells establiments. I no val l'excusa que hi ha gent que no l'entén, perquè tenim l'avantatge que el producte és exposat al costat del cartell, i, per tant, la comprensió es assegurada.

Ens agradaria poder veure ben aviat aquests rètols als AUTOSERVEIS:

- Entrada/Sortida
- Empenyeu/Estireu
- Reclamacions
- Sortida d'Emergència
- Aire condicionat
- Entrada Lliure
- Horari d'estiu
- Deixeu les bosses a l'entrada, si us plau
- Obert/Tancat
- Lavabos
- Oficines
- Informació
- Tancat per vacances (del.....fins al....)
- Ens cal personal
- Oferta/Ofertes

1.— JEROGLÍFLIC

Hem comprat una llauna d'olives
per fer el vermut

2.— Endequina, endevineta

Som deu germanetes,
que ens fa vermelletes
el qui és distingit.
Però ens deixa llarguetes
i de dol plenetes
el qui no és polit.

Solucions:
1.— Fardeles
2.— Les uncles

Sport Garatge, s.a.

Josep Casals

Reparacions — Engrassament — Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5 — Tel. 23 33 11 SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camiones y Autobuses

Passeig Marquès de Camps, 3 — Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT.

miralls

manipulació de vidre pla
especialitat en vidrieres artístiques
distribuidor de les finestres en
gelosia i mampares per a bany

VENTILAD

VENTILAD

VENTILAD

C. Bolivia,
(Cantonada Passeig d'Olot)
Tel. 23 58 11 - SALT (Girona)

Sumari

<i>Farga Làctica</i>	
Podrem comprar en català als super-mercats?.....	2
<i>Editorial</i>	
El 69, una promesa.....	3
<i>La Vida del Casal</i>	
Activitats.....	4
<i>Històries salteades</i>	
La matemàtica del 69.....	5
<i>El Taulell</i>	
Salt pot tenir un Sex-Shop.....	6
Inauguració oficial de l'estatge del Ràdio Club Salt.....	9
<i>Finestra Oberta</i>	
«Inserts».....	12
<i>Teva/Meva</i>	
Enquesta popular.....	15
<i>La Tribuna</i>	
Ens havien pres el número.....	17
<i>Imatges</i>	
La sensibilitat de la imatge.....	17
<i>L'Esclat de l'Alba</i>	
I love you «69».....	18
<i>Cagaferro</i>	
L'acudit foll.....	19
<i>La vida amb humor</i>	
Si el maig 68 hagués estat el maig 69.....	19

redita: Casal de Jubilats de Salt.

Consell de Redacció: Lluís Mateu, Quim Pla, Miquel Casellas, Narcís Burch, Guillem Terribas, Martí Fita, Joan Boada, Ventura Pau, Jaume Bosch, Joan Ros, Josep M. Macias, Francesca Laguarda, Emili Gispert, Joan Torres, Josep M. Oliveres i Manel Lladó (fotògraf).

Portada: Guillem.

Publicitat: Marta Vilagran i Josep Plazas «Lites».

Compaginació i diseny: Manel Mesquita.

Correcció: Antoni Ruscalleda.

Administració: Miquel Casellas i Josep Cebrian.

Distribució: Josep Gassiot, Pitu Geli i Josep Cebrian.

Tiratge: 1.300 revistes.

Redacció: Passeig Verdaguier, 1 - Tel. 23 04 98 Salt.

Impressió: Pagès Impremta-Anglès - Tel. 42 01 07 Anglès.

Dipòsit Legal: Gi-356/79.

La Farga no es fa responsable dels articles signats que apareixen en la revista, responsabilitat que recau en els seus autors.

El 69, una promesa

Si, ho vàrem prometre. Quan fa sis anys que vàrem començar La Farga, va quedar sobre la taula de redacció la promesa de dedicar un número a l'erotisme. Recordem que llavors era el pic de la carnassa impresa, i tot i que La Farga no podia quedar endarrera, ens va fer un xic de mandra sortir al costat dels professionals i tocar aquest tema a fons. Per tant es va acordar de guardar-lo pel número que li era més escaient EL 69.

Però han passat molts anys i aquella eufòria de «destapes» eròtics i «destapes» polítics (que a casa nostra han anat sempre junts), quan se'ls hi ha vist el cul han desinflat a més d'un.

El 69 o l'art de capicular les coses ja no té secrets per a ningú perquè n'hem vist de totes durant aquests últims anys. Que podem dir sobre sexe que no s'hagi publicat en aquest descomunal piló de revistes que cada setmana ens ofereixen gràficament i sense embuts, les més exuberants mamelles, els penis més exagerats o els triangles de veneus pintats de groc i vermell a l'estil «Punk»?

I el 69 polític què?... Quantes capbussades i arronsaments hi ha hagut durant aquests últims anys? On son aquells sisos que lluitaven contra l'arrogant nou?, Doncs mireu, els sisos, ajudats pels números més impensats, hi varen trobar bó agafats pel coll del nou i encara estan rodant rostos avall convertits en una massa amorfa sense suc ni bruc.

Amb tot això volem dir que ja no tenim aquella trempera que teníem quan encara erem purs i no ens havien ensenyat tantes coses lletges. Però malgrat tot, nosaltres som fidels a la promesa i us oferim la nostra Farga especial, que si bé no té la força «Sexy» que vosaltres voldrieu, si que té un to refrescant que ens ajudarà a passar més plàcidament l'estiu.

EXCURSIONS.—

15-6-1985: BARCELONA i espectacle a «SCALA».

El matí el vàrem dedicar a fer visites «turístiques» de Barcelona, com la Sagrada Família, el Museu de Cera, la Catedral i Barri gòtic, i vàrem anar a dinar al Tibidabo. La tarda, vàrem dedicar-la a l'espectacle que ofereix la Sala de Festes «SCALA», on tothom va passar una tarda molt divertida.

3-7-1985: BLANES, MARINELAND i MAR-MURTRA.

Al matí vàrem visitar el complex de «Marineland» amb els seus dofins i altres bestioles que feien malabarismes de tota mena; el dinar, vàrem fer-lo a Can Bruno de Blanes amb ball i xerinxola per païr i a la tarda vàrem visitar els meravellosos jardins de Mar i Murtra.

CINEMA.—

Dia 13-6-85: Projectió de la pel·lícula ANA COULDER.

Dia 27-6-85: Projectió de la pel·lícula DEL PRESIDIO A PRIMERA PAGINA.

Com que les temperatures de l'estiu fan incòmode la Sala d'Actes, la Junta té previst de realitzar les projeccions a la planta baixa, on amb l'aire acondicionat serà molt més agradable.

REVELLA DE SANT JOAN.—

Continuant la tradició encetada, aquest any el Casal també va organitzar un sopar i ball de revetlla el 23 de juny; no cal dir que la iniciativa va tenir molt bon acolliment, ja que es va haver de tancar la inscripció per manca d'espai per sopar. La festa va transcó-

rrer en un clima de germanor i el ball va durar fins a altes hores de la matinada; el «discaire» (disc-jokey), en Samuel, va posar música per a tots els gustos i la gent no sabia plegar.

BALL.—

Els dies 22 de juny i 6 de juliol, vàrem continuar amb les sessions quinzenals de Ball, amb més participació cada dia. A destacar que el dia 23 de juny, amb motiu de la Revetlla de Sant Joan, es va oferir als assistents una gran coca de Sant Joan, a més del xampany corresponent.

JAUME TARRÚS GALTER

LLICENCIAT EN CIÈNCIES FÍSQUES
ÓPTIC DIPLOMAT

ÓPTICA TARRÚS, S.A.

Santa Clara, 54 — Tel. 21 37 50 GIRONA

Dr. Ferran, 1 — Tel. 23 06 61 SALT

- * Màxima varietat i qualitat en models de montures
- * Adaptació de Lents de Contacte
- * Lents de Potència Progressiva.
- * Vidres Zeiss

* **Graduació de la vista amb refractòmetres automàtics computeritzats.**

**DESCOMPTE DEL 10% PER A JUBILATS SOCIS DEL
«CASAL DE JUBILATS»**

La matemàtica del 69

Si els signes numèrics foren creats per matemàtics, ho degueren fer inspirant-se en la naturalesa. Així un home prim i camallarg amb els peus junts, els degué donar la idea de l'u. El dos, nasqué dels ànecs nedant. Per això, quan els posem de parella, diem «els dos patitos». El punt de les dones i la «niña bonita», tots sabem perquè s'anomenen així. Pel 88 guardo una altra història, la protagonista de la qual no era ni musulmana ni visqué en aquells segles. Era una banyolina molt ben proveïda d'aquelles prominències pectorals que els són exclusives, amb perdó dels travestís, i que quan venim al món en hi amorrem d'allò més bé. Quan les festes de Nadal i Cap d'Any, ja abans de la guerra a Banyoles hi havia el costum de jugar a la Quina, el que avui dia en diuen el Quinto, i el que cantava els números que anaven sortint del bombo, quan sortia el 88 per formar ratlles o plenes, amb veu de bariton que feia tronar el local (era al cafè de Cal Nunci, transformat avui en un banc, com és natural), no el cantava pas com hauria sigut normal, sinó que deia: «les mameles de la Salada», i quan era el 69, el número tampoc era cridat, sinó que deia «per dalt i per baix», i tots els jugaires sabien a quin encasellat es referia.

M'he trencat el cap per poder-me imaginar els orígens dels números 6 i del

9. És més fàcil, però, imaginar-los junts, i deixar que el 69 ens malfaci bellugar el cervell tot fent postures.

Fent referències a aquests jocs de guarismes i tocant d'escallimpantes els rius i sèquies que passaven i continuen regant el terme municipal saltenc, narraré i donaré fe que això del nudisme humà, un dels components del número, és tan vell com l'anar a peu, i fent un xic d'història i remuntant-nos només a la meitat del segle passat, en la sessió municipal de la permanent del dia 28 d'abril del 1861, presidida pel seu Alcalde, Sr. Pere Casademont, s'acordava donar lectura dels articles del Codi Penal sobre el comportament del ciutadà, recomanant que s'abstinguessin de banyar-se en les aigües del riu Ter, tal com la seva mare els va parir abans de vestir-los amb aquells bolquers que els empaquetaven com un farcell.

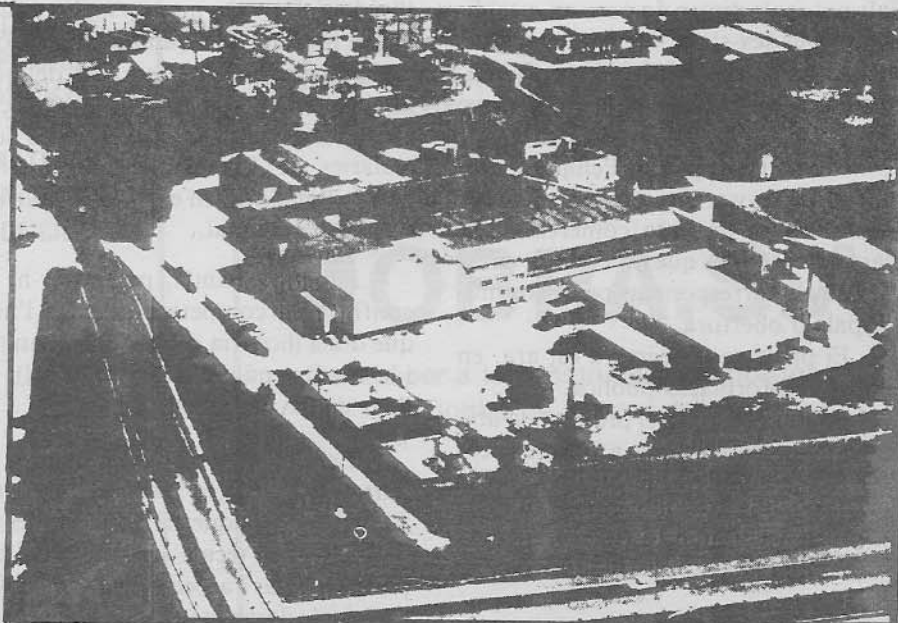
Els rectors ja podien predicar des de les troncs perquè no es fessin pecats, i els Alcaldes dictar normes en el mateix sentit, però si els gossos s'enganxaven pels carrers no fent cas de les prèdiques i de les ordenances municipals, els homes també els imitaven i, en lloc d'anar a refrescar-se a les aigües del Ter, ara ho feien a les de la sèquia Monar, cosa que va provocar que el nou Alcalde, Sr. Lluís Rigau i Bayé en sessió de la permanent del dia 1 de juliol del 1885, fes

publicar un ban, prohibint als del veïnat de banyar-s'hi, amb «taparrabos» o sense, ja que «a més de creure-ho un espectacle repugnant era perillós degut al cabdal d'aigua». «Els infractors seran castigats amb la multa de 2'50 ptes». En la mateixa sessió, i sense que tingués res a veure amb els números o les banyades, es va publicar una altra ordenança que prohibia als veïns Manel Pairo i Narcís Falgueres, «que s'abstinguessin d'entretenir els seus porcs pels carrers del poble quan els fan sortir de casa, i que passin per llocs menys concorreguts, castigant-los amb la multa de 15 ptes.» Aquella permanent devia voler evitar que els porcs fessin també porqueries públicament.

La gent no curava, però, i continuava banyant-se amb calçotets llargs, com eren els d'aquell temps, i quan els tenien trempats per les aigües, se'ls devien llevar i estendre a un marge, i una vegada eixuts, tornar-los a posar i estalviar la rentada a la seva muller. Era una col·laboració en les feines casolanes. Mentrestant, però, es feien la remullada amb el pengim de la «requincalla» a l'exhibició pública, i això va motivar un nou ban signat per l'Alcalde, Sr. Pere Marsal Bosch, (sessió del 2 d'agost del 1892), dient: «Ja n'hi ha prou!, i que s'havien d'evitar aquells espectacles repugnants que s'hi observaven». Potser algú s'hi posava en posició del 6 i un altre del 9. Aneu-ho a endevinar.

Frigorífics del Ter, S.A.

Escorxador
General
Frigorífic

Carrer Major, 419. Apart. 239 - Tel. 23 31 11 SALT (Girona)

REPARTIMENT DIARI DE CARNS DE PORC I BOVI

Salt pot tenir un Sex-Shop

L'anunci d'obertura de l'establiment ja és present a la façana de l'edifici. Tot i així encara no té tots els permisos legals.

Aquest estiu ens arriba una notícia. Salt pot tenir dintre de poc, un establiment tipus sex-shop. De fer-se realitat, Salt seria l'única població de Catalunya de menys de 25.000 habitants que tindria una botiga d'aquest caire.

Tot i que per part de l'empresa promotora, Filmwarner, s.a. els números (des del punt de vista comercial) són clars, la veritat és que no compta encara amb els corresponents permisos municipals d'obertura.

El projecte d'obertura és, ara, en la fase d'informació pública.

Segons consta en el projecte, la ubicació de la botiga seria a prop del carrer Angel Guimerà, encara que no al mateix carrer.

L'ASPECTE LEGAL

Des d'un sentit comercial, l'empresa creu que la botiga ha de ser en un lloc centric, tot i que aquí pot haver-hi un

entrebanc administratiu per a donar la llicència. De totes maneres, el conflicte es pot produir si l'Ajuntament no dóna permís, perquè l'empresa, des del punt de vista legal, pot establir-se perfectament a la zona, ja que les Normes Subsidiàries de Planejament (encara vigents...) qualifiquen el sector com a zona d'ús comercial.

Per altra banda, pot haver-hi un conflicte de competències entre l'àrea que dóna llicència d'obertures (Sanitat) i la d'ordre públic (Govern Local); les dues de l'Ajuntament.

Per les primeres impressions, per part de la Ponència Tècnica d'Activitats Classificades, aquesta activitat, des del punt de vista tècnic-sanitari, i pel que podria afectar l'aspecte medi-ambiental, caldria declarar-la innòcua, o sigui inofensiva. I això d'acord amb el R.A.C. (Reglament d'Activitats Classificades) de novembre de 1961, que les classifica en Molestes, Perilloses, Nocives i Insalubres.

O sigui que la ponència no té recursos legals per oposar-se a l'obertura.

Però sembla ser que és des del punt de vista de Govern Local on pot haver-hi reticències a l'obertura, ja que es podrien presentar determinats problemes d'ordre públic de cara als veïns del sector i especialment per a la població infantil. Les protestes dels veïns, i temes de moralitat pública, poden condicionar el permís d'obertura, tot i que l'Ajuntament no té des de les seves estrictes competències, massa arguments legals per oposar-s'hi.

En tot cas, el més previsible és que, en cas de seguir endavant l'expedient, l'Ajuntament opti per trametre a la Generalitat i al Govern Civil, un requeriment d'informe previ dels mateixos Organismes, per autoritzar l'obertura del sex-shop.

COM SERIA EL SEX-SHOP?

Vist el projecte i sense descriure la ubicació exacta, per no crear susceptibilitats sobre el tema, veiem que el local tindria uns 90 m.² de dimensions, distribuïts en una sala gran de 50 m.² i dues sales petites d'uns 20 m.² cadascuna.

Al seu lloc, ara fa un temps, hi havia hagut, primer una botiga de queviures, i posteriorment, un establiment dedicat a la venda de vídeo-cassettes. La crisi en el negoci dels darrers propietaris ha motivat el traspàs del local, que fou adquirit per l'empresa Filmwarner, s.a. pensant ja en la possibilitat de fer-hi un sex-shop.

La memòria del projecte descriu, sobretot, el local i els seus aspectes tècnics: ventilació, poca lluminositat, sortides d'emergència, etc., però no dona gaire detalls de la venda de productes. En tot cas se suposa que hom podrà trobar-hi des dels clàssics preservatius (assequibles a qualsevol farmàcia) fins a les meravelloses nines inflables que fan les mil i una delícies i que costen preus molt elevats, que poden arribar a les 250.000 ptes.

En tot cas, la diversitat de productes i de preus és segura... Revistes eròtiques que poden arribar a valer de 1.500

a 2.000 ptes. pel·lícules «C» de 5.000 a 10.000 ptes. vídeos, etc.

També cal pensar que hi haurà els típics jocs innocents transformats en jocs sex-eròtics, com els jocs de cartes, el joc de l'Oca, el monopoly... vestits de la Blanca-neus i la Caputxeta Vermella, així com material gastronòmic i dietètic amb clares connotacions sexuals, com herbes, estimulants, etc., alguns dels quals per a prendre'ls caldrà la preceptiva recepta mèdica.

«109», N'ÉS EL NOM

Els promotors ja han pensat en el nom: «109». Segons que sembla, aquest establiment seria el número 109, dels que la cadena Filmwarner's, s.a. té escampats arreu del món.

Ara cal pensar quina serà la reacció tant de les autoritats com dels veïns arran de l'obertura. L'empresa promotora diu que Espanya ja és a Europa, i que aquests locals són freqüents arreu de qualsevol ciutat europea.

Però per a molts espanyols, si bé l'adhesió ja s'ha traduït en un acord legal, encara no és un fet real, i ens cal mentalitzar-nos. Aquí pot raure el «quid» de la qüestió sobre la propera obertura o no, de l'esmentat sex-shop.

FOTOCÒPIES
CÒPIES DE PLÀNOLS
PAPERERIA
TÈCNICA
MATERIAL
PER A DIBUIX
I OFICINES

A GIRONA
Avgda. Sant Francesc, 4 - Tel. 20 39 44
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65

A SALT
Passeig d'Olot, 166
Tel. 23 27 08

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.A

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí Antic de Salt a Vilablareix, s/n.
Tel. 23 53 17

PER A CORRESPONDÈNCIA: MOBRA, S.A.
C/. Esteve Vila, 10-5.º-2.ª SALT

Inauguració oficial de l'estatge del Ràdio Club Salt

El dissabte, dia 28 de juny, el Ràdio Club Salt va inaugurar oficialment el seu estatge social al Casal de Jubilats. La festa va començar ja de bon matí tot i preparant els aparells, fonts d'alimentació, freqüencímetres, monitors de T.V. etc. Mentrestant, en Jaume Pol anava col·locant les «ràdios» velles en filera sobre taules preparades expressament a la sala d'actes del Casal. L'exposició feia molt de goig i podíem llegir dates realment interessants: 1918, 1924, 1932 etc..

A les vuit va tenir lloc l'acte d'inauguració. La presidència estava formada pel Sr. Alcalde, el President del Casal de Jubilats, el President del Ràdio Club Salt, la Junta del Ràdio Club i els germans Pol.

Va obrir l'acte l'EB3-AIL, en Joan Arnau, que, en nom del Ràdio Club, va donar les gràcies a tothom per la seva col·laboració i presència, desitjant que el Ràdio Club sigui un esgraó més a la llarga família dels Radioaficionats. El Sr. Alcalde va tenir paraules de benvinguda per a tots aquells que no són de Salt, els de Salt ja els havia saludat personalment, tot i dient que si la ràdio uneix el món, els ràdioaficionats n'eren els autors.

El President del Casal de Jubilats, l'amic Macias, gran entusiasta del Morse, va fer menció de la gran tasca portada a terme per un equip molt reduït i posant a la seva disposició tot el que els manqui per portar a terme la seva tasca. A continuació, el President del Ràdio Club Salt, en Samuel Corominas EA3-EHH, va agrair a tots els assistents la seva presència i va passar la paraula a Jaume Pol, que, conjuntament amb el seu germà Paco, havien cedit i preparat les «ràdios»

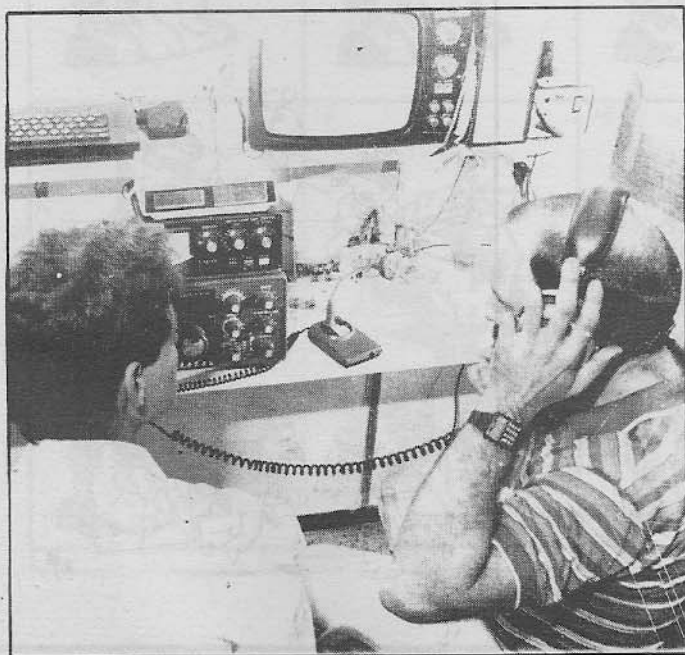
velles. Les paraules d'en Jaume Pol, no cal descobrir ara els germans Pol, foren una autèntica lliçó d'amor i estimació envers la ràdio. Parlà d'aquells aparells de galena, amb els quals ben segur, els nostres pares escoltaven el «parte» cada dia d'aquells tan llargs tres anys, de les estones passades escoltant Diego Valor, els Campionats del Món de Futbol a Brasil o el Consultori de la Sra. Elena Francis. Per a tots ells i per als qui havien fet possible que la ràdio arribés per tot arreu, foren els elogis d'en Jaume Pol. A l'acabar, i després de presentar-se com mig saltenc, va dedicar l'exposició al seu germà, que per ser català i radioaficionat, fou afusellat al Nord d'Àfrica.

La festa va continuar a la terrassa del Casal, on es va servir un aperitiu abundant i bo, regat amb també bo i molt fresc xampany. A la tertúlia vàrem conversar amb els companys d'altres Ràdio Clubs, que van voler ésser amb nosaltres el dia del nostre bateig. També hi havia socis del Ràdio Club amb les seves XYL i socis del Casal de Jubilats que es van afegir a la festa.

Permeteu-me tan sols que faci menció d'una absència que ens va estranyar: la del Delegat de Comunicacions de Girona, que fou invitat expressament. Quan això s'escriu, 9 de juliol, encara no hem rebut cap mena de satisfacció. És molt possible que a primers del 1986, que és quan paguem la llicència, i ho fem personalment i a casa seva, ens diguin que no pogueren venir. Més val tard que mai! Com que «las cosas de Palacio van despacio», és molt possible que ara que llegiu aquesta modesta crònica, ja s'hagi rebut la circular excusant la seva presència. Si és així, no hem dit res.

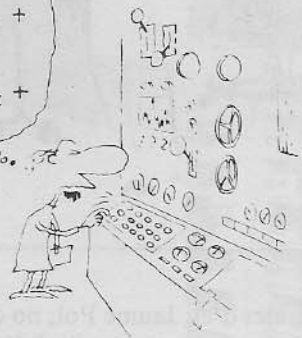
A les deu del vespre es van posar en marxa les 24 HORES DE RÀDIO, en les quals vam contactar amb molta gent a qui els hem enviat QSL especial. El nom del Ràdio Club Salt, doncs, és a hores d'ara, a moltes llars i molt lluny d'aquí.

El diumenge va haver-hi una desfílada contínua de gent per veure la Mostra d'aparells de Ràdio i saludar-nos personalment. Com que encara hi havia xampany, tothom hi era convidat. Vam veure gent dels qui tan sols ens era coneguda la veu, i vam parlar i discutir de les nostres coses, de les nostres afeccions, dels seus Clubs, i vàrem disfrutar, perquè, què carai!, parlar de tu a tu també és bonic.

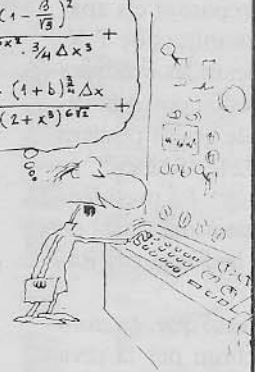

69

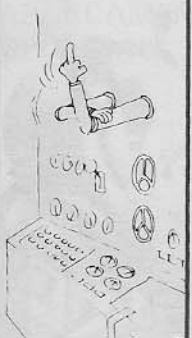
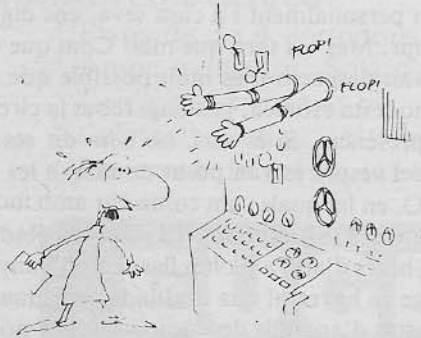
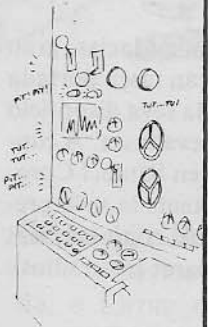
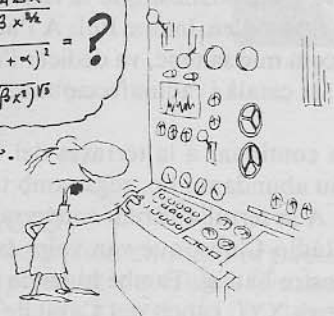
$$\frac{(Ax^2 - 4\beta x^2)^{1/3}}{\Delta\beta + A(1+x)^2} + \frac{Z\Delta x + 3\beta x^{1/2}}{4\beta + 1(2+x^2)^{4/2}} +$$

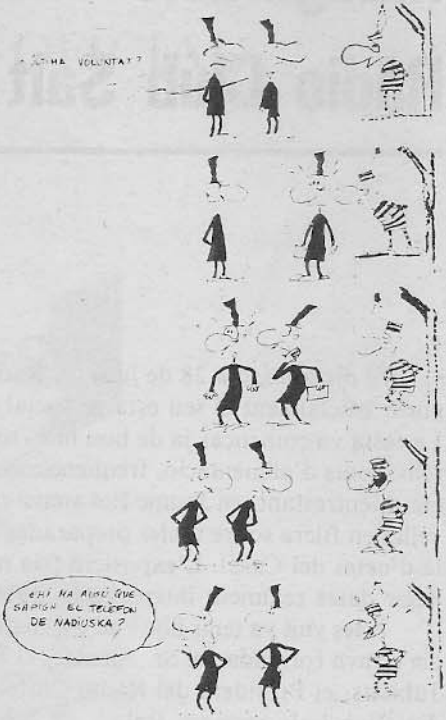
$$\frac{6\Delta x + 3(1 - \frac{\beta}{\sqrt{3}})^2}{\Delta D x + 3^{6x^2} \frac{3}{4} \Delta x^3} + \frac{6\alpha \beta x^3 + (1+b)^{1/2} \Delta x}{4\beta + 1(2+x^2)^{6/2}} +$$

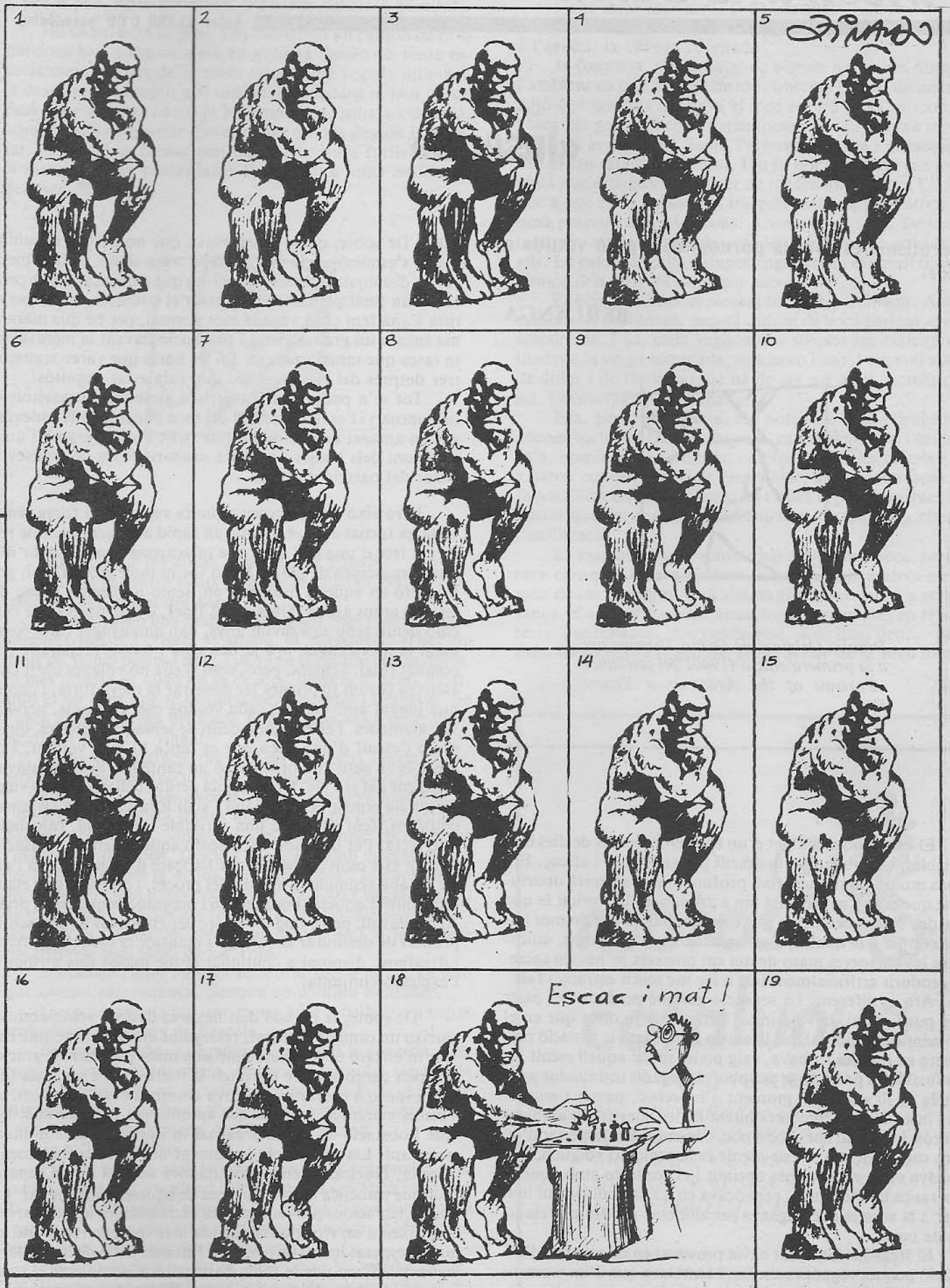

$$\frac{\Delta dx + 3^{6x^2} \frac{3}{4} \Delta x^3}{Z\Delta x + 3\beta x^{1/2}} = ?$$

* plus MARLIN

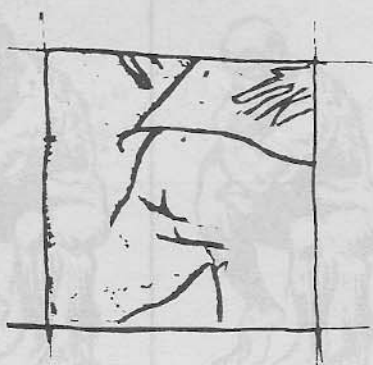

«Inserts»

L'erotisme és com la pornografia, però vestida a Dior.

BERLANGA

Dibuix: Original de Dylan Thomas per a la primera edició (1940) del seu llibre «Portrait of the Artist as a Young Dog».

El meu amo m'ha tret d'un llarg ensopiment de dies incabables, i sembla que finalment podré ser útil i eficaç. Em sento molt a punt i agraeixo profundament aquesta oportunitat que ara se'm presenta tan a prop meu. La veritat és que feia dos mesos ben llargs que no acomplia la funció més important per a la qual vaig ser creat. En aquest temps, únicament les barroeres mans de qui em posseeix m'havien sacsejat, endurit artificialment fins a fer-me sentir estrany i fals.

Ara és diferent. La sensació gairebé perduda del plaer més pur i genuí, la vaig intuir ben aviat, jo diria que en el moment del ball. Malgrat l'escassa mobilitat i la situació presonera en què em trobava, vaig poder sentir aquell escalf inconfusible en produir-se de sobte el fregadís insinuator amb la tela de lli suau. Un moment d'indecisió, passes tremoloses i insegures, el frec intermitent de les teles en un ambient calorós, i vet aquí que, poc a poc, començava a despertar d'un llarg son i a desemperar-me de la letargia no volguda. Em trobava cada vegada més oprimint i el contacte amb aquella esperança tan desitjada, provocava en mi un enduriment inusual, a la vegada que pugnava per alliberar-me del meu claustre de cotó.

El fregadís continuat havia provocat en mi un estat d'excitació poques vegades conegut, i semblava que d'un moment a l'altre hauria de cedir a l'explosió de l'alegria continguda. Jo no volia arribar a aquell extrem, puix hauria posat en una situació difícil aquell cos que m'aguantava, i ben segur que hauria perillat la possibilitat d'aconseguir l'assalt final del san-

tuari. De sobte, quan ja semblava que no podria aguantar més i s'esmunyina la fita pretesa, vaig sentir com començava a disminuir la pressió neguitosa que amenaçava amb provocar un final prematur. En cessar el contacte, la temperatura s'anà fent cada vegada més normal, per bé que mantenia encara un grau d'alerta i precaució davant la meravellosa tasca que intuïa propera. En les hores que varen transcórrer després del ball, reconec que vaig estar neguitós.

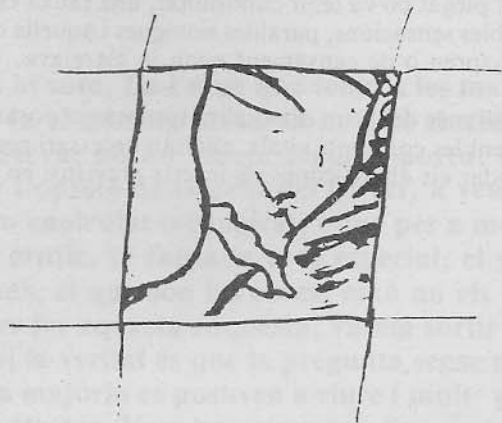
Tot se'n podia anar en orris, i aleshores la penetració del santuari i l'esclat triomfal del meu poder hagués esdevingut un amagat acte sense litúrgia, trist i solitari, amb l'únic testimoni dels blancs i asèptics sanitaris Roca de qualsevol water del passeig marítim.

Però això no ha succeït aquesta vegada. La força renovada ha tornat a mi, en sentir un ràpid alleugerament de roba i el frec d'una pell suau que m'acarona i em fa sentir mil i una sensacions de plaer. Jo no sóc ni molt gros ni molt petit, però en aquests moments em sento un gegant capaç de les més grans gestes. Unes mans fines, d'una noieta que calculo deurà tenir uns divuit anys, han amanyagat carinyosament la meva calba, ara ja ben roja i tensa, preparada pel combat final. Sembla, però, com si ella no volgués obrir cap escaleta per on jo pogués fer penetrar la meva fúria, i continua jugant amb carícies cada vegada més excitants, nervioses, afamades. I és en aquest deliri de sensacions divines, quan sento l'escalf d'una boca que es tanca al meu voltant, i ni tan sols un petit i dolorós frec d'un cantell de dent fa minvar la dolçor del seu alè. Una llengua petita, delicada i amb vaga forma de punxa es mou hàbil i sigil·losa per entre els meus contorns, fent en el joc una veritable cerimònia, calculada i perfecta. Per uns moments, sento aquella terrible sensació que tot és a punt d'acabar, que llançaré d'un moment a l'altre la saba acumulada al llarg del procés, i que hauré de claudicar dins d'aquesta boca tendra i majestuosa que em té pres. Al capdavant, però, faig un esforç per controlar aquest sentit primari de deslliurar la càrrega i mantinc el meu posat ferm i desafiant, disposat a continuar el joc iniciat fins arribar a l'explosió conjunta.

De sobte, la pressió dels llavis es desfà, i sento com segueixo un camí descendent, resseguint una pell femenina fins que m'encaro obertament amb una mata rossenca de graciosos pèls cargolats que envolten la meravellosa sagristia que em dispo a profanar. La cova amorosa obre lentament les rosades entranyes, moment que aprofito per endinsar-m'hi fins que l'obstacle de la paret carnal m'impedeix de continuar avançant. Llavors, inicio lentament uns acurats moviments rítmics, lubricant l'eina profanadora amb el líquid reparador que comença a fer-se present en aquesta profunditat. Les meves vibracions provoquen unes exclamacions apagades, que s'uneixen a un ritme cada vegada més frenètic i delirant, en un desesperat intent de perforar fins més enllà de la fondària caverna. Enmig de la follia barrinadora, sento com el rosat sagrari s'inunda d'un esclat de passió líquida i espessa, mentre em convulsiono dins la vulva inundada que em sacseja

desesperada i possessiva. Aleshores, obro l'espita de la meva canonada i un raig de milions d'espermes es confonen dins aquella onada de desig, al temps que la pressió s'atempera, i, poc a poc, surto triomfant d'aquella deliciosa humitat.

No sóc ni petit ni gros. Em considero un penjoll de proporcions ben normals, però en aquesta ocasió em sento especialment satisfet de la meva feina. Una vegada ultimada la descàrrega he sentit que uns llavis femenins m'han fet un petó d'agraïment, i això m'ha omplert de satisfacció. Ara, només em resta esperar que aquestes unions puguin sovintejar, i no hagi de tornar mai més a les visites furtives, amb la blancor de les porcel·lanes Roca com a muts testimonis del meu desconsol.

Això d'estar tot el dia xopa és una putada.

No pot permetre't cap vacança de migdies plàcids i asolellats. No, tot el dia xopa.

I, a més, amb una humitat que notes com t'arriba sense gairebé conèixer l'origen. M'amara. M'introdueixo al llac immens del líquid pastós i dolç, i ja no en surto fins que es dorm. El més divertit és quan ho fa de dies, després d'haver dinat, amb el dit gros que té estranyament estrefat i llargarut. Se l'unta amb mantega del Cadí, hi posa una mica de gryère escalfat i oliós i... vinga!

Sentir la penetració del dit i els seus crits exagerats em produeix una satisfacció com de fruita en almívar.

Després ja és més avorrit. Ve aquella seva amiga de la Universitat que porta texans ajustats i botes de pell arrapades fins al genoll i... vinga! Li comença a tocar els mugrons i esgarrapar-li la pell. Després es xuclen amb delectança les orelles i sento com m'arriba el riu desbordat. Intento posar-me a redós i quan menys ho espero, ja noto l'ungla pintada de morat ben fosc que em ressegueix el llavi, aleshores encecat, i em fa pessigolles com quan era petita i la seva mare em rentava amb sabó de La Toja.

L'operació amb l'amiga sol durar fins a la nit. Es allò que dèiem: cap vacança. Sempre en continu mullader.

Quan a boqueta nit sortim per anar a ballar o a sopar amb algun company de l'escola, em neteja.

Encara recordo, a vegades, la tranquil·la sequedat dels temps joves, de la infantesa. Encara ho recordo, però cada dia es dilueix més en la infinita humitat d'avui. Allò que m'agradaria és una bona titola que m'arramblés amb força i substituís aquesta mena de canonada eterna.

Ja m'ho imagino.

Primer besaria amb tendresa la vulva i acaronia delicadament amb el seu gland la meva porta selvàtica i profunda. Poc a poc, aniria entrant. De pressa o ben suau, cada vegada més gruixuda, amb un diàmetre considerablement superior a les estadístiques quotidianes.

I ja començaria a vibrar, a bandejar les onades salvatges, i a endinsar-se amb potència per l'oceà enfurismat del meu entorn. I jo cada vegada més molla, confosa ja entre el seu líquid blanquinós i el meu de color beige i tan dens.

Sacsejades intermitents, i una sensació final com de boleta de «millón» llançada a l'infinit de tilts i de llumenetes enceses al seu voltant.

I una mica més tard, fi de partida.

Però ara sembla que han tornat a posar els cinc duros a l'orifici, la clivella rovellada.

Ja fosqueja. Les calcetes de blonda negres em dilueixen l'ambient en una barreja de tons obscurs i clars, difuminats. Allò que tan sols habitava el meu record es va tornant real i tangible per moments. Estan tocant un txa-txa-txa tendencios i ell és alt i bru. Sento l'erecció sobtada i m'esbalaieix. Tot és tan ràpid, tan sobtat. Em fa por la reacció tan immediata que està patint. Primer de tot era un puntet a l'infinit, poc a poc es va enlairant i traspua potència per entremig la nosa patètica dels pantalons. Anem a casa seva. De tant en tant, em carda mà per dessota les faldilles que voleien fràgils. La calor, aquella xafagor enganxosa i el rovell d'ou gelatinós dels seus dits que em sacseja...

És ben agradable el passeig fins a l'apartament. Allà comencen els problemes. Aquell collons de boca pastosa se l'està emportant. I jo, cada vegada que sospito les carícies efectuades a la verga somniada, m'amara i suo, i em vull assecar de dolor i de fàstic perquè ha de ser per a mi, només per a mi, l'exuberant pastanaga.

Ella, però, em desitja. Ho noto. De cop, gairebé sense adonar-me'n, les faldilles -al-vent-cauen planejant, i em trobo sola, només amb l'entrellat conventual de les calcetes com a darrer control per evitar l'inevitable, tan ansiat traspàs. Em fa por. Tots els somnis, totes les tardes xopes d'amigues i dits untats queden enrera. A davant meu, la columna clàssica, l'estilització.

La mamada inicial sembla haver-la deixat seca, però encara conserva la seva virilitat, lubricada ja amb la mel del meu eixam, ensucrat. Cau alguna goteta insolent i la seva frisança, el seu acostament, encara em neguen més en el mediterrani enfurismat. Un centímetre, dos, tres, deu... potser més, estant entrant gairebé sense avisar de la seva intenció

motos
catalunya

PERE TEIXIDOR

VENDA I REPARACIÓ DE BICICLETES
VELOMOTORS, I MOTOCICLETES

• MONTESA • DERBI • HONDA
• GIMSON • VESPA • VESPINO
• PEUGEOT • PUCH

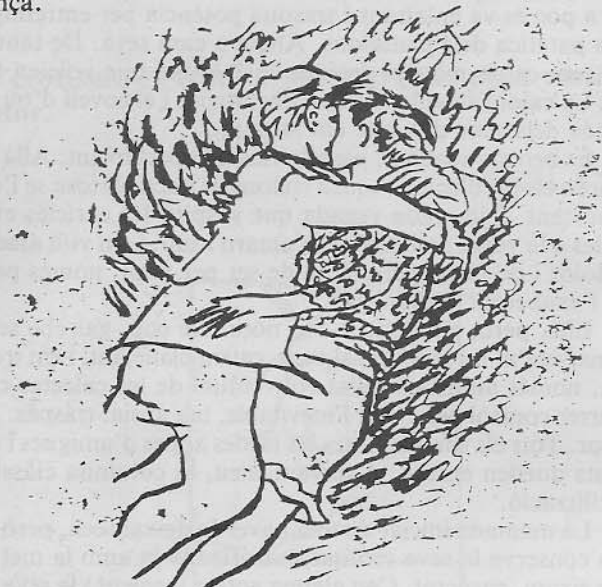
Carrer Major, 307 Tel. 23 93 67
SALT (Girona)

i jo els rebo. Els primers amb un cert temor, els altres en la confiança apresada d'aquell que coneix el camí i no té por de les ombres, del vertigen.

Més sacsejades, intermitents, immediates, constants, i després la pluja benèfica, la nevada que converteix en allau la muntanya flàccida. Es van barrejant els dos líquids, i el meu flux sura pequè té més consistència, coneix amb més dades l'univers subterrani.

Es retira amb languidesa. Reduïda a nivells testimonials, i la merda de boca mala puta la besa en senyal de reconeixement.

Jo encara navego, desconsolada ja, per mars sense vacança.

Eren dos quarts d'una de la matinada, aproximadament, i l'apartament era un d'aquells de la Platja d'Aro assetjats pel soroll monòton, tic-tic-tic, de les dicoteques de llums reflectants i llassers fora de to.

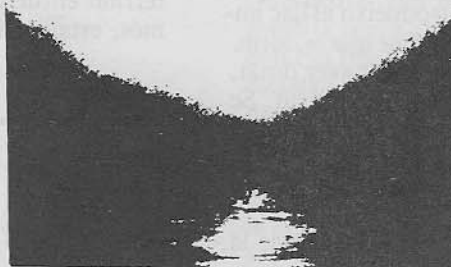
Ell, jove treballador d'un pub de Calonge, procedent d'Extremadura que, fins llavors, només havia vist aquelles coses en cinema de dubtosa reputació.

Ella, estudiant de tercer de químiques a Barcelona, i amiga d'una noia que tenia una casa al costat de la sorra on feien cremats, cantant havaneres amb tendres jovincells embadalits.

Tot plegat no va tenir continuïtat, una rauxa estiuenca. Agradables sensacions, paraules boniques i aquella cigarreta de menyspreu o de cansament quan ja clarejava.

Amb més delit, un dia o altre tornaran a posar en funcionament les constants vitals, allò tan necessari per començar a rodar els «hard-core» els inserts previstos en el guió.

LA TRANQUIL·LITAT
D'ESTAR BEN
ASSEGURAT

VENEM
IMATGE DE
CONFIANÇA!!

REUNION
ASSEGURANCES

Manuel de Falla, 38
Tel. 23 67 09
SALT (Girona)

Balmes, 15, entlo. 4.º
Tels. 21 49 62 - 21 49 54
GIRONA

Chelsea
ESCOLA
D'IDIOMES **House 3**

Dr. Ferran, 3, entlo., 3.ª - Tel. provisional: 23 44 47 - SALT

Enquesta popular

Ja hi som, La Farga que teniu a les mans, com podeu veure, és la que fa el número seixanta-nou de sortides al carrer; per fer una Teva/Meva, no ho vàrem creure oportú, i ens va venir la idea de copsar l'opinió de la gent del carrer, a veure que li suggeria aquest número capiculat o capgirat, i que per a molts és indiferent, té gràcia, és eròtic, te fantasia o és especial; el seixanta-nou, dos sisos o dos nous, el que són les coses, això no els vàrem preguntar a cap.

Per fer aquesta enquesta, vàrem sortir un dia qualsevol en Manel i jo; la veritat és que la pregunta, sense mala intenció, se les portava, la majoria es posaven a riure i molt pocs varen ser els que no van contestar. Vam procurar que fos gent de diversa condició, dels dos sexes, professions diferents, de totes les edats, així com podreu veure, dels vint-i-cinc que vàrem preguntar deu són dones i quinze els homes, i d'un estat social molt diferent.

Les preguntes eren dues:

- 1.— Què li suggereix el número 69?
- 2.— T'agrada aquest número?

ISABEL ABENDAÑO PEREZ, Venedora de cupons de la ONCE.

- 1.— Doncs que és un número que té molta sort.
- 2.— A mí sí.

PERE CANADELL i RAMOS, Electricista.

- 1.— Que està molt bé, tant per el cap com per la cua.
- 2.— Sí, és molt simpàtic.

DOLORS CARBÓ i CASELLAS. Professora.

- 1.— Ara si que m'has mort; res, si no és en les matemàtiques.
- 2.— Els números no em diuen res.

FRANCISCO SANCHEZ GIMENEZ. Treballador «Torres Hostench».

- 1.— És una escena molt sexi.
- 2.— Està bé, és graciós.

ENRIQUETA MASDEVALL. Mes-tressa de casa.

- 1.— És igual que els altres, l'únic que està capgirat.
- 2.— Ni fu, ni fa, m'és indiferent.

EMILI SERRA i SOLER. Electricista

- 1.— És un número molt bonic, molt satíric i té un doble sentit o intenció, és conegut mundialment.
- 2.— Sí, m'agrada molt.

MIQUEL CAÑIGUER. Manyà

- 1.— És el número d'allà on visc jo.
- 2.— És com un altre qualsevol.

JORDI SOLER. Industrial

- 1.— És un número molt sensual, i un xic eròtic.
- 2.— Depén en quines circumstàncies.

PERE VILA i VILAHUR. Delineant
1.— M'inspira moltíssim
2.— És atractiu.

JOSEP FERRER i LOPEZ. Construc-
tor.
1.— És un número capiculat i té el seu
encant. Fent pressupostos surt moltes
vegades aquesta xifra.
2.— Sí, em produeix records.

LAURA. «Sus labores»
1.— «Que está mal visto en este país»
2.— Igual que los demás.

JOAQUIN VILA i CROUS. Botiguer.
1.— El client del club de vídeo que el
té, quan vé i el diu en veu alta, les do-
nes principalment, es posen a riure.
2.— És corrent i normal.

M.ª DELS ÀNGELS RICO. Adminis-
tració de Loteria.

JESÚS SANCHEZ LOPEZ. Maquinis-
ta.
1.— Res.
2.— Està bé; sí, m'agrada.

MANEL LLADÓ i MAS. Regidor de
l'Ajuntament de Salt.
1.— El 69 es un número que se li ha de
posar més estímul.
2.— A la gent li agrada, i jo el trobo
atractiu.

SUSAGNA MARTINEZ. Metgesa
1.— En primer lloc un autobús, és erò-
tic i sensual.
2.— Sí, perquè és multiple de tres.

CONCEPCIÓ MORERA. Metgesa
1.— Un signe del Zodiac.
2.— Sí, està bé; és simpàtic.

EUSEBI CABEZAS i PEREZ. Tinent
d'Alcalde Ajunt. de Salt.
1.— El trobo eròtic i pornogràfic.
2.— Està bé, té fantasia.

IMMA FONALINO. Estudiant.
1.— Un signe del zodiac
2.— Normal i corrent com els altres.

JOSEP M.ª OLIVERES. Locutor de
ràdio.
1.— El noranta-sis a l'inrevés
2.— Què vols que et digui.

PILAR CANADELL. Treballa al Bin-
go.
1.— És un número molt maco i m'agra-
da.
2.— Sí, ja t'ho dic, m'agrada molt.

XÈVIER FÀBREGA. Treballa a la
Ludoteca
1.— Molt eròtic. Em sembla molt bé
que una revista així hagi arribat tant
lluny; ara pel cent.
2.— Sí, són molts números.

Agraïm des d'aquí a tots els que ens
han contestat i la bona predisposició en
no defugir d'aquesta introvertida pre-
gunta. Esperem no haver-vos ofès. VIS-
CA EL 69. 69. 69. 69.....

Ens havien pres el número

Quan a Perpinyà (Catalunya Nord) varen estrenar la pel·lícula «Le dernier tango a París», de Bertolucci, em vaig adonar que al Cinema Castellet de la Capital del Rosselló hi anàvem molta gent que ja ens havíem trobat al Cinema del Patronat Parroquial, del nostre poble, per a veure les pel·lícules del «Gordo y el flaco».

Una tarda d'hivern a Perpinyà, amb un bon tramuntanal i una llarga cua de gent esperant per agafar entrades, era el preludi de la sessió de «cinema prohibit». Sort dels companys del poble que havien estat més matiners i ens varen treure les nostres.

Anar a Perpinyà havia esdevingut quelcom obscè. Què s'hi podia anar a veure que no fos una «pel·lícula» de les que encara no es podien veure als cinemes d'aquesta banda del Pirineu?

Ací vivíem la repressió, no pas només del sexe, també la normal convivència entre ambdós sexes havia estat reprimida per a preservar-nos de possibles males intencions. Escoles de nens i escoles de nenes, per separat, és clar. A l'Església costat dels homes i costat de les dones, no fos cas que... Al cinema hi podien anar homes i dones junts, és a dir, asseguts de costat. Si tenim en compte que la sala del cinema ha d'estar a les fosques durant la projecció, entendrem per què els censors d'aquells dies tenien molta cura que en les pel·lícules

no hi sortissin escenes que podrien violentar el personal àvid de pit-i-cuixa. És inimaginable el que podia haver passat si per exemple haguessin deixat projectar un film on sortís una mare infantant o un cavall i una euga aparellant-se.

Els que no varen anar a Perpinyà ni l'han anat a veure en els nostres cinemes, podran veure «El último tango en París» per alguna de les cadenes de televisió de l'Estat Espanyol. Resultarà que ni Perpinyà és una ciutat de perversió, ni els que hi anàvem, depravats llibertins. El que sí era pervers, i de molt, eren les mutilacions a les pel·lícules que vèiem en els cinemes de casa nostra i també una obscenitat el fet de tapar amb la mà l'objectiu del projector quan sortia un petó a la sessió de cinema del nostre Patronat Parroquial.

Avui ens mirem totes aquestes anècdotes amb un somriure compassiu, perquè l'entorn era el que era en aquells anys de la Dictadura del General Franco.

Sóc conscient que, tan sols deu anys enrera, LA FARGA no hagués pogut arribar a fer el 69, i no pas per culpa del número en qüestió. Per això celebrem haver-hi arribat i fem una bona botifarra a la censura que ens ha reprimat, i a la mare que els ha parit li dediquem aquest número ben cordialment.

La sensibilitat de la imatge

Diuen que una imatge val per mil paraules. També, quan l'estat vol controlar tot el que mana —o sigui amb els governs dictatorials— sempre és més prohibitiu amb les imatges que amb les paraules o els escrits. I no solament als governs dictatorials els molesta certes imatges, sinó a molta gent que enyora aquests governs, o que són gelosos de només ho poden veure ells, o per extrems-moralistes. Hi ha moltes anècdotes sobre els escàndols que ha portat la visió amb imatge de la «carn», i més si és de senyora —si és negra no fa tan de mal i no molesta tant—. En el cinema ho hem pogut comprovar, pel·lícules on la «carn» n'era bastant protagonista, només era per a majors de la tira d'anys. No passa gaire res quan la guerra, la fam, la violència o la sang n'és protagonista. Això sembla que no fa tant de mal a la vista i a la sensibilitat. A la TV., per exemple, les sèries de policies i lladres, amb tota la seva crueltat, es poden passar a qualsevol hora i per a tots els públics. Ja no és el mateix quan ha de sortir alguna dona provocativa, o amb poca roba o fent una cosa tan quotidiana com fer l'amor. Llavors, en aquestes ocasions, les cartes i les trucades inunden les oficines de la T.V. I això, per desgràcia —o consol— no només ens passa a nosaltres catalanets d'un estat espanyol. Sense anar més lluny, cada dissabte i a una hora punta d'audiència, les 8 del vespre, per TVE. 1.º canal, fan la famosa i coneguda sèrie-sobretot per a la mainada-«V». A on uns extraterrestres, amb pell de sargantana, utilitzen tota la seva mala folla contra els humans i a més s'alimenten de rates vives. Això no fa cap mal a la sensibilitat, ni a la mainada, ni a la vista. En canvi sí que provoca ires de mala llet i fins i tot per a debatre en el parlament, el fet que un divendres de cada mes —l'últim per cert, suposo que per no fer pensar amb l'altre de cada primer de mes, religió— a la TVE, fan unes pel·lícules que poden ferir la sensibilitat —sobretot carnal— dels espectadors, i les fan a partir de la una de la matinada i 5 minuts després d'haver acabat la TV.

IOCTO

CONSTRUCTORS, S.A.

CONSTRUCCIÓ DE:
CASES UNIFAMILIARS
XALETS INDIVIDUALS
TOT TIPUS DE REFORMES
I MANTENIMENTS.

Una empresa jove
al servei del poble

Processó 57
Tels.: 23 88 94
23 86 02
23 43 59

SALT - GIRONA

I love you «69»

Qui més qui menys ha expressat en els poemes, desig sexual; més directa o indirectament podem entreveure les passions i el missatge que hom pretén o recorda; poetes com Kavafis (poemes eròtics), Salvat (El poema de la rosa als llavis), Miquel M. i Pol (Estimada Marta) i tants d'altres per no dir que tots, tenen en la seva obra alguna poesia dedicada al sentiment de l'amor, pur en un principi, més irònic segons la realitat palpable viscuda per cada un.

I, òbviament, avui que ens hem atrafegat per adornar el nostre número amb més qualificatius que mai, ja que li hem agafat una certa amistat avui, per aquesta peça de taller, tan perfectament encaixable, res més adient que mostrar-vos uns poemes que de la mà de l'Albert Rossich han sigut recollits en el llibre «POESIA ERÒTICA I PORNOGRÀFICA DEL SEGLE XVII», i cito a continuació del llibre:

...El fet no ha d'escandalitzar a ningú. Les obres que estudiem aquí són entreteniments de sagristia, en bona part, composicions festives escrites per uns homes que no podien exercir una activitat sexual regular. D'aquí també que no hi trobem refinaments especials, aberracions ni perversions, sinó una sexualitat elemental i directa...

Doncs, som-hi i endavant les «HH».

*Dos casats, per dar-se pler
usen de mascle i femella.
Digué lo marit a ella,
estant al dolç pas postrer:
Oh, si açò pogués esser,
i sempre pogués durar
tant quant trigaria a anar
un cargol a Madrid.
Respongué ella «Ai, marit!
Anar? Anar i tornar.*

(Anònim)

*En lo rigor de l'estiu,
quan a penes si plovia,
diuen que un frare tenia
dins los àngels regadiu;
i, sens ser aigua de riu
lo que regava aquell part,
tals efectes ha causat
que, no sent mes de collita,
ab una pluja petita
lo fruit s'és multiplicat.*

(Anònim)

*Tecla que sonas ab manxa
ab lo vent gelat i fred,
permet que aquest pobret
te puga picar la panxa!
Ja ma flauta es desenganxa,
pensant ab ton bell teclat.
Diras-me que es desbarat,
però si em dones lo punt,
per bemoll i contrapunt
te sonaré requintat.*

Francesc Vicent Garcia
(Rector de Vallfogona)

Les noies maques estan molt i molt preocupades

(Foto: Nou model de vestit per a les noies maques dels anys 80..)

Les noies maques del país, que són moltes, estan la mar de preocupades.

I és que tenen por que, pel fet de ser tan bufones, puguin ser terriblement castigades.

Així, aquest estiu es parla de segrestar-les per immorals, ja que es dutxen despullades, es banyen amb bikini, i sota la roba interior tot és pornografia.

Es parla de prohibir que surtin al carrer i fins i tot de vestir-les de mora o del segle XIX.

L'acudit foll

Sr PRESIDENT..... EL LABORATORI
ENS COMUNICA QUE HI HA HAGUT
UN ERROR EN L'ANÀLISI.....
EL QUE TÉ CÀNCER ÉS EN GARBÀTXOV !!

JA HO DEIA JO!!!

Burgarac 81

Si el maig 68 hagués estat el maig 69

Siguem realistes: demanem l'impossible! Aquest eslògan va fer ballar el cap a més de quatre. I vam demanar l'impossible. Com diria el senyor Pla —que al cel sigui (o a on ell volia anar)— les collonades es paguen cares. Tot demanant l'impossible, ens hem quedat amb la revolució pendent. I potser ja ni això. Fent revolucions de saló ens trobem, a qualsevol cantonada, amb el Reagan de torn que ens aixafa la guitarra i envia a pastar fang totes les revolucions «que en el mundo han sido».

Decididament: ens vam equivocar d'any. Prego als lectors de menys de vint-i-cinc anys que girin full, i que es dediquin a llegir coses més profitoses. Per a ells no va això de la revolució sexual pendent.

A les espanyes del final de la dècada dels seixanta ens anàvem despertant del malson, que havia durat trenta anys. Entràvem en una etapa d'adolescència. I tothom sap que, a l'adolescència, es desperten les passions. Aquí vam entendre que això de demanar l'impossible volia dir trencar els cadencats que atenllaven el sexe. I vam començar una revolució anticlerical. Com sempre, atribuïem als capellans tots els mals de la nostra societat. «Són la gent de sotana, els culpables de la repressió sexual!» (Els capellans ja feia dos anys que no duien sotana). I no volíem recordar que molts capellans ens havien ensenyat a crear-nos una nova mentalitat, una mentalitat de lluita contra tota opressió.

Aquí sempre confonem les coses. Vam entendre malament el maig 68. El vam interpretar en clau de maig 69. La revolució que passa pel sexe és una revolució diluïda, inconscient, etèria i de saló.

Potser si a França i als EE.UU. haguessin fet una revolució sexual, aquí hauríem fet una revolució de les altres. Confonem els vins, confonem els anys, confonem els culpables i confonem les revolucions. Per això tenim el govern que tenim.

**RADIO

INGELATS**

TVC
VIDEO BETAMAX
BETAMOVIE, BETA HIFI
COMPACT DISC
EQUIPS ALTA FIDELITAT
ORDINADORS HIT BIT
AUDIO PORTÀTIL, ACCESORIS

Carrer Angel Guimerà, 63 • Tel. 23 52 15 • SALT (Girona)